

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 25.5.2021 v trestní věci odsouzeného: ■■■■■ ■■■■■ narozený ■■■■■ t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o stížnosti odsouzeného do usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 26.4.2021 pod č.j. 3PP 31/2021-45,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 26.4.2021 pod č.j. 3PP 31/2021-45 byla podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítnuta žádost odsouzeného ■■■■■ ■■■■■ narozeného ■■■■■ ■■■■■ o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 20. 5. 2019 č. j. 4 T 154/2018-702 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a další sbíhající se trestné činy; v trvání 107 dnů, jenž mu byl původně uložen v trvání 18 měsíců rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 25. 1. 2016 č. j. 15 T 157/2015-269 pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 30. 5. 2017 č. j. 15 PP 62/2017-21 a usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 19. 3. 2018 č. j. 15 PP 62/2017-47 bylo rozhodnuto, že vykoná zbytek trestu, ze kterého byl podmíněně propuštěn; v trvání 1 roku, jenž mu byl uložen trestní příkaz Okresního soudu v Lounech ze dne 29. 7. 2014 č. j. 4 T 28/2014-35 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 23. 5. 2016 č. j. 4 T 28/2014-95 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a další sbíhající se trestné činy; a v trvání 250 dnů, jenž mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 18. 12. 2014 č. j. 2 T 155/2014-36 ve spojení s usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27. 5. 2016 č. j. 2 T 155/2014-130 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený ■■■■■ ■■■■■ stížnost. Tuto podal přímo do protokolu po jeho vyhlášení při veřejném zasedání u soudu prvního stupně. Stížnost byla podána řádně a včas. Stížnost nebyla odsouzeným ani dodatečně odůvodněna.
3. Podle § 147 odst. 1 tr. řádu krajský soud při rozhodování o stížnosti přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení. Tímto přezkoumáním nebyla stížnost shledána důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

4. Krajský soud neshledal v předchozím řízení porušení procesních předpisů. Rozhodnutí bylo vydáno ve veřejném zasedání, ke kterému byl odsouzený včas a řádně předvolán. Veřejného zasedání se osobně zúčastnil a měl možnost vyjádřit se k žádosti a k dalším důkazům. Okresní soud provedl důkaz listinami, kterými byly zejména žádost odsouzeného, zpráva věznice a rozhodnutí soudů, která se týkají vykonávaných trestů. Soud prvního stupně vyslechl vychovatele odsouzeného. Dle krajského soudu soud prvního stupně rozhodl na základě dostatečně objasněného stavu věci.
5. Krajský soud považuje za správné i právní závěry soudu prvního stupně, které vedly k zamítnutí stížnosti podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
6. Soud prvního stupně učinil správný právní závěr, že odsouzený ze zákonných předpokladů podmíněného propuštění dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku splnil pouze výkon potřebné délky trestu odnětí svobody. Naopak další dvě podmínky spočívající v prokázaném polepšení a v existenci předpokladů k vedení řádného života správně za splněné nepovažoval.
7. Polepšení odsouzený prokazuje zejména kvalitou plnění povinností a chováním ve výkonu trestu odnětí svobody. Soud prvního stupně došel ke správnému právnímu závěru, že skutečnosti, které k odsouzenému vyplývají z hodnocení věznice a z výpovědi vychovatele, nemohou vést k závěru o prokázaném polepšení. Odsouzený je stále zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, ač je ve výkonu trestu již od března roku 2018. V řadě období program zacházení neplnil, naposledy v době od 21.8.2020 do 21.11.2020. Vykazuje pouze čtyři kázeňské odměny, kázeňsky trestán nebyl. Podmínky pro zařazení do první prostupné skupiny vnitřní diferenciaci si teprve postupně vytváří. Lze kladně hodnotit, že se odsouzený chová požadovaným způsobem, zapojuje se do pracovních činností a vzdělávacích aktivit, i nad rámec svých pracovních povinností, a uvědomuje si odpovědnost za spáchané trestné činy. Ale za současného zařazení odsouzeného pouze do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci a při opakovaných negativních výkyvech v plnění programu zacházení v oblasti dodržování stanoveného pořádku a kázně, tyto pozitivní skutečnosti z hlediska prokázání polepšení dle požadavku § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nepostačují. Dodržování všech povinností a chování na požadované úrovni by mělo být běžnou normou, kterou zákon o výkonu trestu odnětí svobody požaduje od každého odsouzeného. Krajský soud se s okresním soudem plně ztotožňuje v závěru, že odsouzený zatím polepšení neprokázal. Je třeba, aby odsouzený dalším kvalitním plněním svých povinností prokázal naplnění této zákonné podmínky podmíněného propuštění požadované ustanovením § 88 odst. 1 tr. zákoníku.
8. Nesplnění podmínky prokázaného polepšení vylučuje podmíněné propuštění odsouzeného. Všechny podmínky § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku musí být splněny současně. Nesplnění některé z nich kladnému rozhodnutí o podmíněném propuštění brání. Bez prokázaného polepšení nemá odsouzený vytvořeny ani potřebné předpoklady k vedení řádného života. Vážným rizikovým faktorem u odsouzeného také zůstává opakované páchaní trestné činnosti různého charakteru. Odsouzený má 10 záznamů v opisu rejstříku trestů. Opakovaně mu byly ukládány různé druhy trestů, včetně nepodmíněných trestů odnětí svobody. Jak uvádí soud prvního stupně, odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn, ale velmi krátce na to opět selhal a dopustil se další trestné činnosti, která vedla k nařízení výkonu zbytku trestu. Mezi jednotlivými odsouzeními nejsou delší časové odstupy. Pro úspěšnou resocializaci má nesporně význam udržování kontaktů s blízkými, možnost bydlení u otce a navázání spolupráce s organizací Člověk v tísni. Další předpoklady si odsouzený vytváří také pracovním zařazením a absolvováním odborného vzdělávání během výkonu trestu. Odsouzený tím získává a udržuje potřebné pracovní návyky a může si rozšířit možnosti budoucího pracovního uplatnění. Bude ku prospěchu odsouzeného, pokud v tomto úsilí vytrvá. Pokud však odsouzený svým chováním a plněním povinností ve výkonu trestu neprokázal polepšení, jak je uvedeno shora, toto pro podmínění propuštění nepostačuje.

9. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody by mělo být opatřením výjimečným. Je na místě tehdy, když je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život bez rizik recidivy trestné činnosti. Takový předpoklad je dán u osob, které byly dosavadním výkonem trestu převychovány a u kterých výkon trestu kratšího trvání, než byl uložen v odsuzujícím rozsudku, povede k dosažení účelu trestu. Takové předpoklady odsouzený nesplňuje. Ani krajský soud nemohl na základě zjištěných skutečností učinit závěr, že odsouzený svým přístupem k výkonu trestu prokazuje, že v jeho osobnosti došlo k takovým pozitivním změnám, které nasvědčují tomu, že má vytvořeny a dostatečně ukotveny návyky potřebné k vedení řádného života, aby byly dány reálné předpoklady jeho úspěšné resocializace. Proto ani krajský soud neshledává splnění podmínky pro postup dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud prvního stupně správně žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl.
10. Vzhledem k tomu krajský soud neshledal žádný důvod ke změně nebo zrušení napadeného usnesení a stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

Liberec dne 25.5.2021

Mgr. František Jahůdka v.r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Jitka Tomsová v.r.
soudkyně